

[Lise Hækkerup]

Det er vidt forskellige situationer, man flygter fra. Hvor man tidligere flygtede fra de kommunistiske regimer af politiske grunde, er det i dag sult og nød, som er årsagen. Et ganske enkelt og aktuelt eksempel er Albanien. Flygtningesituationer kan karakteriseres ved, at de altid er unikke, så det er næsten fuldstændig umuligt at generalisere, men én ting er fælles for alle flygtninge, nemlig at ingen er flygtet af lyst. Hvis man derfor lovgiver om flygtningeproblematikken, skal man være yderst varsom med at tro, at den hellige grav er vel forvaret, for når den enkelte flygtningesituation er så kompleks, kan det være ganske svært, og det kan let føre til en falsk tryghed med lovgivning på området.

For Socialdemokratiet er det væsentligt at tilstræbe, at flygtninge bliver i deres egen region, og det rejser et nyt problem, nemlig det økonomiske. Da det hovedsagelig er de fattige lande, man flygter fra, er det en opgave for os rige lande at yde økonomisk støtte, så målet kan opfyldes. Hvis det lykkes, får det enkelte land færre asylansøgere, således at vi kan modtage flere kvoteflygtninge. Vi mener, der skal skabes internationale regler for, hvad der skal gælde for modtagelse af asylansøgere, og at det er en oplagt opgave for FN.

Et andet problem, som melder sig i denne forbindelse, er spørgsmålet om repatriering, og her er vi villige til at sætte helt anderledes midler af. I den forbindelse vil jeg gerne rykke regeringen for en rimelig ordning for de chilenske flygtninge. Det er mennesker, der som bekendt har boet her i 10-15 år, og hvis de skal have en rimelig chance for at kunne etablere sig og klare sig i deres hjemland, er det altså ikke nok at udstyre dem med en enkeltbillet til Chile.

Det er helt bevidst, at jeg i denne ordførertale har undladt at komme ind på begrebet indvandrere. Jeg forstår ikke helt, hvorfor forslagsstillerne blander de to kategorier sammen, men hvis kommissionen ender med at blive en realitet, håber jeg ikke, den trænerer det arbejde med indvandrerspørgsmålet, der skal i gang, og som ministeren har lovet at komme med et oplæg til inden den 1. april i år, og det glædede mig, at ministeren havde det med i sin tale.

Til slut vil jeg sige, at vi vil se positivt på forslaget. Sammensætningen af kommissionen

er vi ikke helt enige i, vi vil godt se lidt nærmere på den, men vores principielle holdning er som sagt, at det er en international opgave, f.eks. for Danida.

#### Helge Adam Møller (KF):

Hver gang der er besøg i Folketinget af skoleklasser, husmoderforeninger, vælgerforeninger osv., bliver de vist rundt af en af folketingsbetjentene, og en af de ting, der efter min erfaring altid gør stor lykke, er, når de ser maleren Rasmus Larsens friser i vandrehallen. De fleste husker vel frisen med den store krukke, hvor folketingsbetjenten altid forklarer, at Rasmus Larsen mente, at når Folketinget ville trække en sag i langdrag, puttede vi den ned i den store syltekrukke ved hjælp af en kommission eller et udvalg, og så var den sag lukket de næste 5 eller 10 år. Det er også ganske rigtigt, at det kan ske sådan indimellem, men det var vel især dengang.

Jeg er helt sikker på, at dette forslag fra Kristeligt Folkeparti ikke lægger op til, at der er noget, der skal syltes; tværtimod er der nogle ting, der skal kulegraves. Det Konservative Folkepartis generelle holdning er, at kommissioner og udvalg ofte er nyttige, men at det må forudsætte, at Folketinget ikke samtidig er i gang med nøjagtig de samme drøftelser, eventuelt med lovgivning på området, for så mener jeg, at man stiller kommissionen i en uheldig og svær situation, og at man faktisk devaluerer det arbejde, som sideløbende foregår i Folketinget.

En anden mand sagde i sin tid: »Ingen over og ingen ved siden af Folketinget«. I øjeblikket er vi i fuld gang på de områder, som Kristeligt Folkeparti lægger op til med denne kommission, som skal udforme en helhedsorienteret indvandrer- og flygtningepolitik og udarbejde forslag til, hvilke initiativer Danmark bør tage internationalt. Justitsministeren nævnte i sin tale for 10 minutter siden den dagsorden, der blev vedtaget af 7 af Folketingets 8 partier, også Kristeligt Folkeparti, den 3. december sidste år, og som opfordrede regeringen til senest den 1. april 1992 – altså om 2½ måned – at fremsætte forslag til en samlet indvandrerpolitik, så det er regeringen blevet bedt om.

Samtidig havde vi drøftelsen den 27. november 1991 om en ny udlændingepolitik, hvor jeg